

SPEJDERNES MAGASIN

JULI 1934 NR. 6

18. AARGANG

Det rigtige Lejrudstyr

faas i

**Lembekes
Friluftsudstyr**

A/S

**Nørregade 15
Telefon Byen 4986**

Stort Udvalg i
Rygsække, bl. a. Mejs
Rygsække fra 11 Kr.

DRONNINGGAARD MEJERI

Bornemælk - - Jerseymælk
1ste Kls Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.
Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

Statsanstalten for Livsforsikring

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.**
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kart
Reklamer Kuverter
Skematisk Arbejde

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750.

Lyngbyvej 41.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder.

Den billigste Pris.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

**DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.**

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Spejdernes Magasin

18. AARGANG

Juli 1934 Nr. 6

OM SPORT

ber, som har gjort dem til Herrer i bedste Forstand.

Det er ikke nok at kunne gennemføre en Kamp fair, man skal ogsaa kunne tage et Nederlag med godt Humør, — uden at tænke paa, om det mon ikke er den daarlige Dommer, der er Skyld i, at man tabte. Englænderne taler om good losers og bad losers, og de har ikke meget tilovers for en bad loser, en daarlig Taber.

En saare vigtig Ting er det ogsaa, at man vælger den eller de rigtige Modstandere.

Der er ikke megen Ære ved at vinde over en svag Modstander. Naar man inden for saa mange Sportsgrene inddeler Deltagerne i Klasser, og naar man i de senere Aar indenfor Skoleidrætten og forøvrigt ogsaa ved Spejderstævner er kommet ind paa at regne med Deltagernes „fysiske Alder“, er det netop for saa vidt muligt at give alle den samme Chance for at vinde. Det afgørende bliver da, hvor meget den enkelte er i Stand til at sætte ind af Energi og Vilje.

Der er desværre midt i al den glædelige Interesse, som Nutiden viser for Sporten, en Mængde Daarligdom. Der er for meget Rekordjageri og for megen Forgudelse (Snobberi) for „Stjernerne“. Alt for ofte avler Sportskonkurrencer Splid og Misundelse; for ganske kort Tid siden var en af Spejderkorpsets bedste Divisioner ikke langt fra at blive sprængt, fordi man ikke kunde enes om, hvorledes Divisionen skulde repræsenteres i Korpsets Landskonkurrence. — Glem aldrig, at Sportskonkurrencer kun er Leg, og glem aldrig, at Modstanderne ikke er Fjender men Kammerater.

Dyrk Sport for Sportens Skyld og vid, at Nummer sidst i et Løb kan være en langt bedre Sportsmand end Sejrherr.

Ugle.

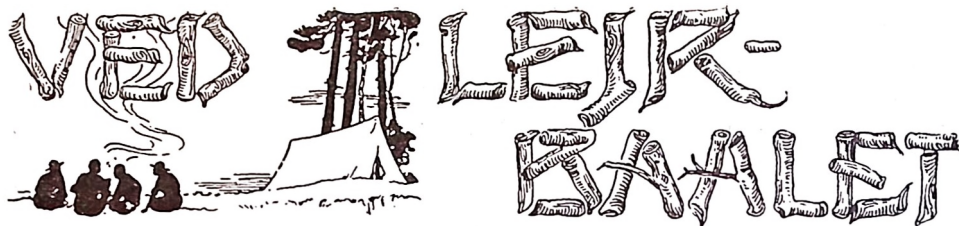
Enhver sund Dreng bør gennem Sport udvikle sit Legeme, hærde det og ved fornuftig Træning bringe det op til en betydelig Ydeevne.

Først og fremmest bør en Dreng dyrke Svømning, dels fordi det er en af de sundeste og mest udviklende Sportsgrene, dels fordi det kan betyde Livet for en selv eller andre, om man kan klare sig i Vandet. Svømning er den billigste af alle Idrætter, — den kræver ikke Grejer eller Udrustning af nogen Art.

Fodbold og Haandbold er ogsaa storartede — og billige — Sportsgrene. De udvikler Legemet, og de giver noget andet og værdifuldt samtidig, nemlig Kammeratskab, Fællesfølelse. Man kæmper for Holdet. Kanosport, Roning og den mest primitive af alle Idrætter, Gang og Løb, er ogsaa Sport, som specielt egner sig for Spejdere.

Brug Sommeren godt.

Men glem ikke, at vel kommer det an paa at udvikle sit Legeme, men ikke mindst vigtigt er det at udvikle Aanden — Sportsaanden. I Virkeligheden gælder det om for noget andet at være ærlig og ridderlig i enhver Konkurrence og enhver Kamp. Langt hellere tabe med Ære end vinde med Skam. Det er ikke helt galt, naar man siger, at Englænderne har vundet deres Verdensherredømme paa Sportspladserne. Der har de tilegnet sig de fremragende Karakteregenska-

Det lyder, som om

det ikke var sandt. Spejdere skulde have raabt „rode Hunde“, „Marxistunger“ til D. U. I.-Afdelingen og „spytet ad dem“. Det staar paa Tryk i et Dagblads Ungdomsside, og da man daarligt kan tænke sig et Blad optage en saadan Ytring i den Del af Bladet, der beskæftiger sig med Opdragelsen af den nye Slægt, uden at der maa ligge noget til Grund, vil jeg haabe, at det „noget“ er en Misforstaaelse.

Der vil altid være

forskellige Meninger om mange Ting; nogle vil helst være Spejdere, andre F. D. F'er, andre D. U. I'er, men som Spejder har man Respekt for andres Mening. Og de Spejdere, der kunde tænkes at optræde som ovenfor antydte, burde tage Blusen af og ikke mere tage den paa.

Det vil myldre

Landet over i Sommer med Folk, som har forladt Byerne for at tage paa Vandring og paa Ferie. Ogsaa Spejderne vil i Tusindvis vende Ryggen til Byerne og vandre ud ad Landevejene mod Skov og Strand.

I vil sikkert træffe flere Folk paa Sommerturen end ellers i Aarets Lob, naar I er ude som Spejdere. Vis dem, at Hjælpsomhed er et Kendemærke for Spejdere. Der skal nok blive rig Lejlighed til at række en hjælpende Haand.

Smaa Lejrfinesser.

Hvis Græsset er alt for saftigt grønt, er Jorden fugtig. Læg hellere Teltet paa et højt Sted end paa et lavt, for i Lavningerne ligger Duggen tæt om Morgen. Hvis Marken skraaner, stil saa Teltet saaledes, at I ligger opad med Hovedet. Er Jorden ujævn (Knohle) saa ryd dem væk; den næste Morgen er I glade for, at I gjorde det.

Luk Teltet til ved 6-Tiden, ellers lægger der sig Aftendug paa Tæpperne. Sorg for at faa Varme i Kroppen, inden I lægger jer til Ro.

To Tæpper er nødvendigt. Det er mindst lige saa vigtigt at have noget under sig som over sig. Der er nemlig ikke koldere i et Telt end i et Soveværelse, hvor Vinduet staar aabent, men det er fra Jorden, nede fra, Kulden kommer.

Lav et godt Glødebaal hen ad Aften og lad det brænde ned. Dæk saa Gløderne med Asken, inden I gaar til Ro, saa er der Gløder endnu om Morgen, eller Baalstedet er i hvert Fald varmt. Det gøres naturligvis kun med Baalet i Kogerenden, ikke med Lejrbaalet, for man skal ikke løbe nogen Risiko.

Naar man saa tilmed har sørget for at lægge lidt Brænde af forskellig Størrelse ind i Teltet om Aftenen, vil man nemt kunne faa Baal hurtigt — selv i Regnvejr.

Alt dette er blot smaa Finesser. Men det er den Slags, de gamle Lejrrotter kender og bruger, for de véd, hvordan man bærer sig ad med at skaffe sig en god Søvn og et godt Baal.

Rovere

Der er nu ved at komme Gang i Roverarbejdet. K. F. U. M.-Spejdernes Roverchef, Ingeniør Gimbel, har planlagt en Række Foretagender fælles for grønne og gule Rovere. Her kan nævnes nogle af dem: Den 16.—17. Juni afholdtes en week-end-Lejr ved Rungsted. Den 1.—2. Sept. afholdes en skrap Øvelse (eller Turnering), den 3.—4. Nov. besøges Storstrømsbroen og endvidere skal afholdes en „Hike-Konkurrence“, en Vinterøvelse og en Natorientering. En særlig Præmie vil blive udsat for Aarets bedste Roverpatrulje, ligesom mindre Præmier vil blive udsat for de Patruljer, som i alle de Øvelser, de har deltaget i, er kommet i A-Klassen.

Landspatruljeturneringen.

Nu er alle Patruljer udtaget, og Turneringen finder Sted i Dagene 10—12. August, Fredag, Lørdag og Søndag et Steds nær Storebælt, enten paa Fyn eller Sjælland.

Det er første Gang i de 24 Aar, Spejderkorpsnet har eksisteret, at der afholdes en Landsturnering mellem udvalgte Patruljer. De Patruljer, der deltager, kan føle sig stolte over det, de hidtil har præsteret.

God Turnering! God Lejr!

Kender du Blomster?

En Præmiekonkurrence

Et af de Fag, der kedede mig mest i Skolen, var Botanik. Underligt nok, for jeg interesserede mig allerede som en temmelig lille Dreng for Naturen. Og Læreren var en særdeles flink og fornuftig Mand. Aarsagen var vistnok den, at det ærgrede mig at skulle pille Blomsterne i Stykker for at tælle Stovdragere, Bægerblade o. lign. Og det var mig saa inderligt ligegyldigt, om Blomsterne var oversædige, undersædige eller omkring-sædige.

Men saa var jeg en Sommerferie hos en Onkel, som var Forstmand, og han tog mig hver Dag med ud i Skoven og lærte mig at læse Spor, kende Fuglestemmer og meget mere. Men han haanede mig, fordi jeg næsten ingen Blomster kendte. Den Sommer lærte jeg en Mængde Navne — og fik Lyst til at kende mange flere.

Jeg opdagede, at en Tur ud over Markerne var langt mere interessant, naar jeg ikke alene kunde glæde mig over de mange farvestraalende Blomster, men ogsaa kunde kende dem — kunde være paa Fornavn med dem.

Efterhaanden er det blevet saaledes, at jeg gerne vil kende *alle* de Blomster og Planter, jeg møder. Og det er meget vanskeligt. Jeg kan stadig gaa paa Opdagelse og har stadig den Tilfredsstillelse, der ligger i at løse et Problem. Den kedeligste Vej bliver spændende, for der er næsten altid Planter at iagttage.

Selv om wood-craft efterhaanden indtager en fremskudt Plads i vort Spejderarbejde, synes jeg, at vi forsømmer en meget vigtig Side ved wood-craft, nemlig Kendskab til Planterne. Er der mon nogen Divisionsturnering, der har haft f. Eks. følgende Opgave: „Find: Hyrdetaske, Høgeudt, Pengeurt, Ærenpris, Brunel, smalbladet Vej-bred, Blaa-hat, Slangehoved, Krageklo og Skjalder. Og hvor mange af de — særdeles almindelige — Blomster kender du?

En 1ste Klasses Spejder bør efter min Mening kende i alt Fald 100 Planter ved Navn.

Noget, der er meget fornuftigt, er at lave sig et Herbarium, en Samling af pressede Planter. Det er meget nemt at presse Planter. Forøvrigt stod der i „Spejdernes Magasin“ Nr. 9 (Juni) 1931 en instruktiv Artikel om dette Emne.

Begynd at lave en saadan Samling nu i Sommerferien. Faar du 60 Planter smukt sat op paa Papir med Angivelse af Navn, Familie, Findested m. v. kan du jo endda faa Botanikermærket.

Man kan sige, at det er vanskeligt at lære Navnene. Det passer ikke. Lettest er det naturligvis at finde en Ven, som man kan gaa Tur med og faa Navnene at vide hos. Men det er maaske ikke alle, der har saadan en Ven. Desværre er de fleste Mennesker jo kun i Stand til at kende en Mælkebøtte, en Valmue og en Kornblomst plus maaske et Par enkelte Stykker til. Prov saa at anskaffe en lille botanisk Nogle, hvorefter der i Handelen findes flere til en billig Penge. Jeg kan særligt anbefale: „Vilde Blomster“ af Hans Hyge og Ove Rostrup (Jespersen & Pios Forlag). En lille nem og instruktiv Botanik, der ikke er tynget af kedsommelig Videnskab, er Jakob E. Langes „Vilde Planter i Have, paa Mark og Eng“. Den er storartet for Begyndere.

Magasinet udskriver en lille Præmiekonkurrence om den smukkeste Samling pressede Sommerblomster. Der maa ikke indsendes mere end 35 forskellige Blomster. De skal være opsat paa stift Papir med Angivelse af Navn, Familie og Findested, og de skal være plukket i Løbet af Juli og August Maaned i Aar. Samlingen indsendes til Redaktionen inden den 1. September 1934, — og den bedste præmieres med en god Bog.

H—g.

Et smukt Baal (Pagode)

DER har i de sidste Numre af „Spejdernes Magasin“ staaet nogle Artikler om Fotografering eller nærmest om Valg af Motiver. Den sidste, der handlede om automatisk Fotografering af Dyr, var ganske morsom, men jeg tror nok, at det er de færreste Spejdere, der kan lave de Optagelser. Jeg vil derfor foreslaa noget andet, som enhver med Udbytte kan prøve, nemlig Optagelse af instruktive Fotos. Vi véd alle, hvor meget lettere det er at forstaa eller at huske en praktisk Ting, som vi har set et Billede af. Meget af det, en ny Spejder skal lære, kan han instrueres om langt bedre gennem et godt Fotografi end en lang Forklaring. Det er altsaa en Idé, som er særligt god for Patruljeførere.

Den er nem at realisere. Tag en Solskinsdag ud med Patruljen, dit Apparat og saa mange Films, du har Raad til at ofre paa Foretagendet.

At Lejrarbejderne er noget af det, som i høj Grad egner sig til Instruktionsfotografering, er klart. Men prøv f. Eks. at lave en Serie, der hedder „Baal-tænding“ saaledes: 1. Tørre Grene, samlet og brækket i den rigtige Størrelse, 2. ganske tynde Pinde, stillet i Pyramide, 3. Optændingsmateriale (f. Eks. tørt Græs, Grankvas), 4. Optændingen (Tændstikæskan holdt rigtigt, Læ mod Vinden). Eller en Serie „Orientering“: 1. Kortet lægges ved Hjælp af Kompas i Nordretningen, 2. der sigtes mod to kendte Punkter (to Græsstraa krydses) o.s.v.

Brobygning eller Bygning af en Bivuak illustre-

Instruktions Fotografering

res fortræffeligt ved Fotografier, optaget til forskellige Tidspunkter under Bygningen.

„Gipssporing kan der tages nogle udmærkede Billeder af. For slet ikke at tale om Spor. Prøv at fotografere Dyrespor. Spinning, Kast med Redningsreb, Bueskydning o. lign. kan vises (de korrekte Stillinger). Kort sagt, der er utallige Muligheder.

Forsøg at opnaa nogle Resultater paa dette Felt. Det er morsommere end at knipse de mange ligegyldige Billeder.

En Idé, jeg ogsaa har set morsomt udført, er at fotografere Illustrationer til kendte Sange. Det er naturligvis særligt som Lysbilleder, at disse Optagelser virker.

Men det, der er Meningen med denne lille Artikel, er at faa Spejderne fra at spille Films paa alle de interesseløse og tossede Motiver. □

Billederne fra oven:

Bueskytten

Bagerovn, Snobrød og en ren Kok

„En Spejder er Ven med Palleborn og gamle Folk paa 60“

LEJR-HYGIEJNE

I. LEJRPLADSEN

Vælg først og fremmest tør Bund. Undgaa Lerjord. Læg ikke Teltet under store Træer. Sørg for, at der er Læ mod Vest. Let skraanende Terræn er det mest praktiske i Tilfælde af Regnvejr.

II. TELTET

Benyt ikke Sværvægtstelte ej heller Letvægtstelte, men find en mellemsvær Kvalitet (af f. Eks. Army Duck). 4-Mands Telte, altsaa to pr. Patrulje, er at foretrække. Grav Diamantgrav, med mindre Jordbunden er sandet. Teltet bør ikke lukkes helt om Natten. Lad Teltøren staa aaben, eller, hvis det er meget koldt, undlad at lukke Teltøren helt foroven og sæt en Pind paa tværs i Aabningen, saaledes at der kommer et Luft hul. Sørg for rigelig Udluftning af Telt, Tæpper og Nattøj om Morgen. Bred Tæpperne ud i Solen. *Benyt altid vandtæt Underlag.* Benyt Madrasvaar. Stop det med Hø, Halm, Bregner eller lignende. Dette forsømmes ofte af Folk, der vil synes at være haardføre. Kun i den varmeste Sommertid kan det forsvares at nøjes med det vandtætte Underlag.

III. MADEN

Maden bør være rigelig, nærrende og billig. Det gælder om at lave Maden saa spartansk som muligt. Man tager ikke i Lejr for at svælge i fin og fed Mad. Man bør ej heller bruge for megen Tid til Madlavning. En udmærket Lejrkogebog er Dr. Hindhede's „Spare-Kogebog“. Den indeholder en Mængde billige og enkle Retter. Følger man den, er man sikker paa at faa alle de Vitaminer og Kalorier, som Videnskaben kræver. Havregrød, Byggrød, Mælk, Rugbrød, Smør, Kartofler, Gulerødder, eventuelt Ost, er alt, hvad man i Virkeligheden behøver i Lejr. Kød er ikke en Nødvendighed.

En stor Del af Charmen ved Lejrlivet ligger i den nøjsomme, enkle og sunde Kost. De mange Madlavningskonkurrencer har resulteret i, at alt for mange Troppe lægger for megen Vægt paa at lave „fin“ Lejrmad.

Al Lejrmad bør derimod være *renlig og godt tillavet*. Kokken vasker omhyggeligt Hænder, før han begynder paa Madlavningen. Kokken maa ikke passe Baalet. Den, der passer Baalet, fører ikke Maden. Køkkenet bør være indhegnet med „Adgang forbudt for Uvedkommende“. Kogegrejer og Proviant opbevares i et særligt Telt. Sukker, Gryn, Mel, Salt og lign. opbevares i Daaser eller eventuelt i Tojposer. Af en hvid

Melsæk kan man sy fortræffelige Proviantposer. Papirposer gaar altid i Stykker.

Vask om muligt altid op i varmt Vand. Det er ringe Ulejlighed at sætte en Spand koldt Vand paa Baalet, naar man tager Madgryden af. Grav altid et forsvarligt Affaldshul og byg i alt Fald i Stand-Lejr en Forbrænder.

Brug aldrig til Madlavning Vand fra Bække, Søer eller lign., uden at det er kogt. Brug kun Kildevand efter nærmere Undersøgelse. Det er ikke alle Kilder, der er sunde. Hvis en Bæk flyder forbi Lejren, er det en Selvfølge, at man til Madlavning tager Vandet højere oppe i Bækken end dér, hvor man vasker sig selv eller vasker op.

IV. LATRINEN

Byg *altid* en Latrin. Læg den — skjult — ca. 50 m fra Lejren. Sørg for Toilettepapir, beskyttet mod Regn (af en tom Konservesdaase f. Eks.). Hav altid en Spade staaende ved Latrinen. Dæk godt til efter hver Affenytelse.

V. PERSONLIG RENLIGHED

Grundig Morgenvask. Daglig Renlighedssparade. Tag Bad hver Dag — ogsaa i daarligt Vejr. Af-søbning af hele Kroppen hver 3. Dag. Børst Tænder baade Morgen og Aften. Pas særligt paa Fødderne. Altid Fodbad om Aftenen efter en Marchdag. Rens Negle hver Dag. Skift Strømper hver Dag (vask de snavsede Strømper ud, f. Eks. i Saltvand). Brug Overtrækssocker. Skift altid Toj for Natten fra inderst til yderst.

VI. ALMINDELIGE SUNDHEDSREGLER

Hold Maven i Orden. Sørg for daglig Afføring. Spis Frugtgrød første og anden Dag i Lejren. Hjælper det ikke, brug Cascalin-Piller. Tag meget Solbad, men vær forsigtig, gaa gradvis frem. Gør hver Morgen mindst 10 Minutter Gymnastik eller løb 2 km.

Staa op straks, naar Reveillen lyder — *men ikke før*. Kan man ikke sove i Telt, bør man skamme sig over det og ikke lade andre opdage ens Uerfarenhed. Specielt bør man ikke ødelægge Søvnens for de lejrvalte Spejdere. 9 Timers Sovn bør være obligatorisk i en Lejr.

Brug altid en Sovepose.

Gaa med Uld inderst paa Kroppen, undtagen naar det er meget varmt, og Paaklædningen er saa sparsom, at „Ventilationen“ er uhindret. Brug aldrig for smaat Fodtøj.

Selvfolgelig ryger man aldrig i Lejr.

Husk, at et af Formaalene med Lejrssport er, at man skal vende hjem endnu sundere paa Sjæl og Legeme, end man drog ud. *Ugle.*

LEJR-UDRUSTNING

Det er en gammelkendt Sag, at *Rygsækken er Posernes Pose*, ikke desto mindre ses det alt for ofte, at der er Spejdere, der ikke er klar over dette endnu. — Man kender imidlertid den „rigtige“, lejrante Spejder paa, at han har faaet sit Posesystem i Orden, fordi Erfaringen har lært ham, at det praktisk talt er umuligt at finde Rede i sine Ting og holde Orden paa dem, dersom man ikke har anskaffet sig de dertil nødvendige Lærredsposer.

Det er naturligvis ikke ligegyldigt, hvad der er i de forskellige Poser. Hver Pose har sit Formaal, Tallerknerne skal ikke ligge sammen med Vaskegrejerne, eller Strømperne sammen med Spisegrejerne. — Det bør være saaledes, at man, naar man f. Eks. om Morgen skal igang med Morgentoiletet, blot kan tage Posen med Toiletgrejerne med sig. Hvorledes de forskellige Ting bedst fordeles og ordnes, ses af Instruktionsstavlen overfor, og jeg skal blot knytte nogle enkelte praktiske Vink hertil.

Er man paa Cykel, bør man intet have paa Ryggen — alt bør spændes paa Cyklen med Remme. Rygsækken anbringes paa Styret, saaledes at Bæreremmen surres rundt om Styret og holder Rygsækken paa Plads. Tæpperne og Regnfrakken anbringes i en stor Pose, eller omsvøbt et vandtæt Stykke Lærred (Voksdug el. lign.) paa Bagagebæreren. Dog maa der naturligvis tages et vist praktisk Hensyn til Vind og Vejr; thi saafremt det tegner til Regnvejr, er det jo ikke praktisk at skulle pakke Tæpperne ud, for at faa sin Regnfrakke. I saa Fald anbringes Regnfrakken løst for sig uden paa Tæpperne. — Paa Instruktionsstavlen er angivet en Sovepose, saafremt man ikke er i Besiddelse af en saadan, skal det ene af de to Tæpper, man medbringer, være syet sammen til en Sovepose.

Hører man til de Folk, der er fikse paa Fingrene og selv fremstiller sine Poser, kan man gøre dem særligt velegnede ved at sy Rum i de forskellige Poser, saa de bliver mere hensigtsmæssige, saaledes at f. Eks. Tandbørsten ikke kommer til at ligge lige sammen med Kammen. Det er maaske vanskeligt at anbringe Kruket sammen med Tallerkner i en Pose, det maa pakkes for sig selv. En Ting, som man forøvrigt ofte ser, er ganske forkasteligt, og det er at have Kruket daskende i Rygsækremmen løst uden paa Rygsækken — tænk, hvad det samler af Vejstøv; det skal ned i Rygsækken, men af praktiske Hensyn overst i denne. Saa er der noget, der hedder Spi-

Af
Gilwellmand.

sebestik, det er tilsyneladende et praktisk sammenklappeligt Instrument, men den erfarne Spejder opgiver det hurtigt, fordi han opdager, at det er meget vanskeligt at rengøre ordentligt, og at en almindelig Ske, Kniv og Gaffel i Virkeligheden ikke fylder ret meget mere.

Patruljeudrustningens Fordeling er skematisk sat op paa Instruktionsstavlen. Fordelingen er sket til 6 Mand; er man flere, ja, saa er der sikkert et Par smaa Folk, der bør slippe for en Del af Udrustningen. Ellers lader Udrustningen sig jo iøvrigt let fordele paa flere Folk.

Naar Teltet og Spaden er tildelt samme Mand, beror det paa, at disse to Ting let lader sig spænde sammen, det samme gælder Underlaget og Øksen. Det maa naturligvis forudsættes, at saavel Økse som Spade er i et dertil egnet Hylster, saa de ikke ødelægger Telt eller Underlag.

Patruljens fælles Madvarer lader sig let pakke indeni det inderste af de tre Kogekar; er der ikke Plads til alt dér, bør man anskaffe sig diverse hvide Lærredsposer til Sukker, Gryd, Salt o. s. v. og samle alt dette i en ekstra Rygsæk eller en rummelig Taske, der kan spændes over Stangen paa Cyklen. Kogekarrene kan kun anbringes ordentligt paa en Cykel, naar man har fremstillet et Betræk til dem. I Betrækket anbringes nogle Remhuller, saaledes at det hele paa en praktisk og let Maade lader sig spænde paa Cyklen.

Endelig er der nederst paa Tavlen anført nogle Ting, som skal huskes, og som anbringes fordelt i Lommerne eller paa anden fornuftig Maade. Til Slut skal jeg blot gentage en gammel Spejders vise Ord: „Alt, hvad du er i Tvivl om at tage med, skal du lade blive hjemme,“ ellers bliver du nemlig overlæst, og Byrden ødelægger din Tur.

INSTRUKTIONSTAVLE VIII

(UDRUSTNING FOR 1 UGES LEJR)

Enkeltmand

Sovepose
Tæppe
Regnfrakke

Undertøj
Sweater
3 Par Strømper
Ekstra Benklæder
3 Lommetørklæder
Skjorte

Neglebørste
Haandklæde
Sæbe i Hylster
Kam
Tandbørste
Spejdent

Gymnastiksko

Synaale og Stoppenaale
Traad
Stoppegarn
Knapper
Tændstikker

2 Tallerkener
Krus
Ske
Kniv
Gaffel
Viskestykke

Nattøj

Fotografiapparat
Lomme-kniv
Lommelygte
Kort

Patrulje

1. Telte(t)
Spade

2. .... Stk. Pløkke
Stænger

3. Kogekar
Pande
Madvarer
(Hertil div. hvide Lærredsposer).

4. Underlag(et)
Økse

5. Sejldugsspand (2 Sejldugsvandfade).
Reb
Karskrubbe

6. Pudsegrej

Samaritergr.

Lappegrejer

Klædebørste
2 Skobørster
Skocreme

Div. Gazebind
Jod
Str. Vat
Cascalin
Brandbind
Borsyre (25 gr)
5 Acetylsalisylpulv.
2 Forbindspakker

Lappegummi
Solution
Sandpapir
Sejlnaal
Tyndt Sejlgarn
Søm

(Hver af de anførte Rammer omfatter
Indholdet af en Pose).

Kompas
Sangbog
Lommebog — Blyant
Sejlgarn

Landspatrolje- staar for

Landspatroljeturneringen staar for Døren. De indledende Kampe mellem Divisionernes Patruljer er udkæmpede. Turneringsledelsen har allerede modtaget Anmeldelserne fra en stor Del af Divisionerne for de Patruljer, der er naaet frem til det store Slutheat, og de sidste Anmeldelser er ind, naar I læser dette.

Mange af jer vilde gerne vide, hvor Slaget skal staa, men det skal være en Hemmelighed, og for at sikre os, at jeres Træning bliver saa all-round som mulig, har vi heller ikke villet opgive Programmet for de enkelte Konkurrencegrene, men jeg kan dog meddele følgende:

Ankomsten

til Lejren finder Sted Fredag den 10. August om Morgenen, og Patruljerne melder Ankomst til Lejrledelsen præcis Kl. 10.00. Hver Patrulje møder med Lejrudstyr og personlig Udrustning passende til Lejr paa 3 Dage og indbefattende 2 Redningsreb (Korpsets Model), 2 Patruljebæklær, 1 Patruljespade og Patruljeforbindingssager.

Signalering.

Korpset sørger for Proviantering, og der spises første Gang Kl. 12.00. — Turneringen foregaar Fredag, Lørdag og Søndag indtil Kl. 13.30, hvor Afslutning og Præmieuddeling finder Sted. Afmarch fra Lejren Kl. 14.00.

Programmet

for Turneringen er i Enkeltheder lagt an, saa at Haand og Hjerne faar Lov til at virke sammen, og der bliver store, selvstændige Opgaver ved Dag og ved Nat, og der bliver Lejlighed for hver enkelt Spejder til at vise, hvad han duer til, men mest af alt kommer det an paa Patruljeføreren, der i vid Udstrækning faar Lov at vise, om han kan arbejde paa egen Haand. Det bliver ikke let for den eensidigt dygtige Patruljefører at hævde sig; han, der kun kan løbe eller kun kan slaas eller kun kan løse Kryds og Tværs, nej Manden, der er jævnt dygtig i alle de forskellige Spejderdiscipliner og har en alsidig, solid Træning bag sig, det er ham, jeg vil tippe som Vinder.

Prisen

er fastsat saaledes, at hver Division kommer til at betale lige meget pr. Patrulje, uanset Rejse længden og Antallet af Spejdere. Prisen bliver Kr. 65.00 pr. Patrulje, og Betalingen ordnes saaledes, at Divisionen til Korpset indbetaler dette Beløb minus Billetprisen fra Hjembyen til Turneringsstedet. Det Beløb, som Turneringen koster udover, hvad Divisionens Andel dækker, tilskylder Korpset.

Stedet

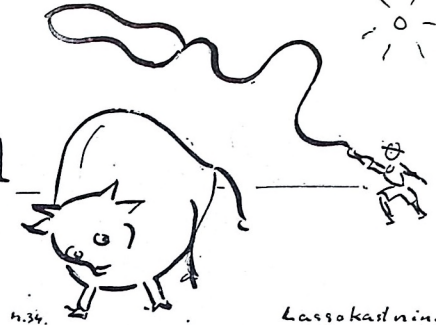
for Turneringens Afholdelse vil blive meddelt hver Patruljefører — skriftligt eller paa anden Maade — Onsdag den 1. August.

Jeg gentager Betingelserne for Deltagelse:

Ingen deltagende Spejder maa være fyldt 18 Aar den 12. August d. A. Patruljen maa ikke efter 1. Marts have modtaget Tilgang af Spejdere fra andre Patruljer (hvorimod der gerne maa være optaget nye Spejdere). Ingen Patrulje kan vinde Turneringen, hvis den deltager med færre end 5 Mand.

For Spejdere, der skulde blive forhindret i at deltage i Turneringen, maa skriftlig, motiveret

Turneringen Døren

Anmodning om Fritagelse for at deltage inden 1. August fremsendes gennem Divisionen, eller, saafremt Hindringen opstaar efter dette Tidspunkt, afleveres til Turneringsledelsen inden en Time før Turneringens Aabning.

Dommerkomitéen træffer i alle Tilfælde Afgørelsen angaaende Dispensation for Deltagelse.

Dommerkomité: Ove Holm, Henning Schæbel, Knud Jensen og P. A. Madvig. Dommerkomitéen lader enhver Bedømmelse foretage ved mindst 2 egnede Folk, udtagne blandt Førere eller tidligere Førere i Det Danske Spejderkorps og K. F. U. M.-Spejderne i Danmark.

Turneringsledelse: Jens Hvass, Sv. Buhl, K. Thuesen og Erik Pedersen.

Premier: Den vindende Patrulje faar af Korpset overrakt en Æresstander til Ejendom, og hver Spejder i Patruljen faar Korpsets Sangbog i Pragtudgave med Dedikation. Nr. 1, 2 og 3 modtager til deres Patruljestander en Plade mærket: Landspatroljeturneringen 1934 henholdsvis 1. og 2. og 3. Præmie. Alle deltagende Patruljer faar en Plade til Patruljestanderen, hvorpaa der staar: Deltog i Landspatroljeturneringen 1934.

Idéen med Æresstanderen til den vindende Patrulje skyldes Fritz Lerche. Her kan I læse det Brev, han skrev til mig om det, og se hvordan han tænker sig, den skal se ud:

Kære Jens!

Baden-Powells Navn kastede Glans over Korpsets sidste store Landsforetagende, da B.-P. sendte os Kuduhornet til Skagen. Nu skulde hans Navn igen kaste Glans over Præmien til Landspatroljeturneringen.

For mig personlig er Baden-Powell-vokset, efte at jeg saa den glimrende og utrolig udholdende Maade, hvorpaa han, der jo nu dog er en gammel Mand, færdedes i sidste Jamboree, og hørte mange af de kloge Ord, han havde at sige, naar han talte om Spejderbevægelsen. Det Drengearbejde, der helt ejer hans Hjerte.

Hvad der ogsaa imponerede mig, var det Over-skud af godt Humor, der under hans sidste Sygdom gav sig Udslag i hans glimrende Tegning af Lægen, der med den mægtige Brødkniv kommer for at skære i B.-P.

Altsaa Baden-Powell skal tegne paa den ene Side af den Patruljestander, der skal være Kamp-prisen i Turneringen.

Jeg vil ønske, at han vil tegne en Sct. Georg og Dragen, men selvfølgelig maa han have frie Hænder med, hvad han vil tegne. Den anden Side af Standeren deles i fire Felter, som de gamle Rid-dervaaben ofte var.

I det ene Felt skal den vindende Patrulje have sit Patruljedyr.

Det næste skal have de tre Løver og de ni Hjerter fra det danske Rigsvaaben, til Tegn paa, at det er en Lands-Patruljeturnering.

I tredje Felt skal vi have vort Korpsmærke. Og endelig i det sidste Felt: „Landspatroljeturneringen 1934“.

Der skal paa Standeren være fem Flige. Paa den øverste skriver B.-P. sit Navn.

Paa den næste skriver Korpsraadets Formand, Viceskoleinspektør Svane, og Ove. Paa den tredje Forretningsudvalget. Paa den fjerde Dommere og Medhjælpere ved Turneringen. Og paa den femte Spejderne i den vindende Patrulje.

Standeren er sat i Arbejde, og jeg vil mene, at det bliver en værdig Kamppris.

Med Spejderhilsen

din hengivne

Fritz

Naa, hvad siger I til det? Nu glæder jeg mig til at gense de udtagne Patruljer Fredag den 10. August ved — ?

Jens Hvass.

Robygning.

LEJRARBEJDER

Lejrarbejder kan være fornøjelige og nyttige at lave, men de har kun deres Berettigelse, hvis de fremstilles af Materialer, der findes paa Stedet. Der er ikke noget ved at tage Sagerne med hjemmefra; alt, hvad man behøver at medbringe for at lave de almindelige Arbejder, er rigeligt Snor (Høstbindegarn er udmærket og meget billigere end Sejlgarn) og en god Kniv. Til Patruljemøderne maa du træne i Knobbinding og Beviklinger, for man kan kun faa Lejrarbejderne solide og pæne, hvis man bruger de rigtige Knob og Beviklinger.

Pas paa ikke at vælge for tynde Materialer til de Arbejder, du vil fremstille, og slaa altid Støttestænderne ned i Jorden, da det ellers bliver noget vaklevorent Spinkelværk, der ikke er synderligt anvendeligt, og som falder sammen efter et Par Dages Forløb.

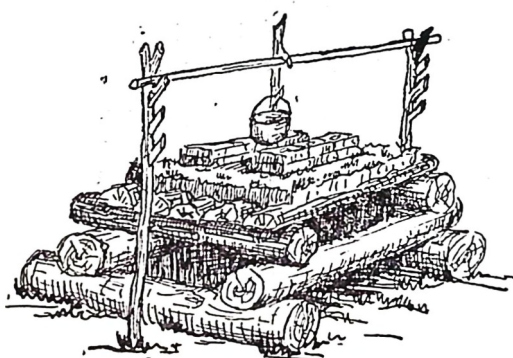
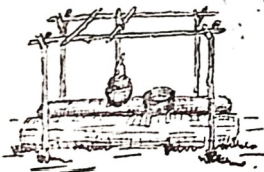
Hvis man vil lave et helt godt Lejrarbejde, maa man gaa meget omhyggeligt til Værks lige fra Begyndelsen og sørge for at faa samlet de rigtige, velegnede Materialer. Man maa give sig god Tid, naar man skal til at sætte det sammen. Man ser altfor mange Lejrarbejder, der bærer tydeligt Præg af at være Hastværksarbejde.

Nøjes hellere med lidt færre Ting, men udfør saa de Ting, som du vælger med den størst mulige Omhu og Akuratesse, saa vil du ogsaa selv faa langt mere Glæde af det.

Det er morsomt selv at udtænke nye Maader at fremstille de forskellige Lejrarbejder paa. Paa Midtersiderne i „Spejdernes Magasin“ for Juni 1933 vil man finde en Mængde forskellige Afbildninger af de almindelige Lejrarbejder, og man vil sikkert derimellem kunne finde nogle, som man faar Lyst til selv at forsøge at forbedre.

Her vil man finde 6 Maader at anlægge et Ildsted paa. Det er morsomt i Sommerlejren at lade Patruljerne prøve hver sit System og se, hvem der kan faa det bedste Resultat. — Tegningen af Papirkurven (der er østrigsk!) forklarer sig selv. Men lav altid en Papirbeholder. Ingen god Spejder smider Papir fra sig! Skal man bedømme en Patruljes spejdermæssige Dygtighed, er det nok at se dens Lejr. Lejrarbejderne og Lejrordenen siger det meste.

Erik.

I de senere Aar har Elgene været fredet i Østpreussen, og Bestanden er nu saa stor, at man vil forsøge at overflytte en Del af den til andre Egne af Tyskland. Til den Ende er der indfanget en Mængde Kalve, som af sagkyndige Forstmænd bliver opflasket med Komælk, indtil de bliver saa store, at de kan klare sig selv, for saa at udsættes i andre Distrikter i Mellemtyskland.

To engelske Brødre er hver især blevet idømt tre Maaneders strengt Straffearbejde, fordi de har mishandlet en Graaspurv.

I Port Clinton i Staten Ohio iagttog man forleden et mærkeligt Fænomen efter et voldsomt Regnskyl. Gader og Fortove var oversaaet med Tusinder af Smaafisk. Man antager, at Fiskene er blevet suget op fra en eller anden Sø af en Skypumpe og derefter baaret gennem Luften til Byen mange Hundrede miles borte.

Der blev forleden i Amerika afholdt en stor Kongres for Rodhuder i Anledning af 75-Aars Dagen for Grundlæggelsen af Wyandotte-Territoriet. En Mængde Indianere mødte op i Dagens Anledning, og det viste sig, at det var umuligt at skaffe Husly til dem allesammen. I lokale Sportsforeninger og Stormagasiner laante man derefter i største Hast en Del store Telte, som Indianerne fik udleveret.

Det skulde imidlertid vise sig, at ikke en eneste af de gamle Rodhuder havde blot det ringeste Begreb om, hvorledes man rejser et Telt. De havde mere Forstand paa Automobile. Der blev derefter tilkaldt nogle Spejdere, som i en Haandevending viste Indianerne, hvorledes deres Forfædre bar sig ad, naar de rejste en Teltlejr paa de store Prærier ude i det vilde Vesten.

En Amerikaner ved Navn Viktor Pustarfi er Indehaver af Verdensrekorden for Blodtransfusion. Han har givet Blod 748 Gange ialt og har reddet mange Hundrede Mennekeliv. Paa een Dag frelste han en Gang 3 Menesker. Viktor Pustarfi lever af at være Blodgiver.

Hermed en lille Idé til en Lejrbaals-Sketch. „Scenen“ forestiller en Fiskeforretning, og en Spejder er udklædt som Fiskehandler. En anden Spejder, udklædt som Maler, kommer ind paa Scenen med en stor Plakat, hvorpaa staar: „Friske Fisk sælges her“.

„Maleren“: „Er De Ejere af denne Fiskeforretning her?“

„Fiskehandleren“: „Ja, det er mig — personlig.“

M.: „Jeg er Kunstner. Har De ikke Brug for denne smukke Plakat, f. Eks. til at hænge i Vinduet?“

F.: „Jo, maaske. Lad mig se paa den. (Læser højt). „Friske Fisk sælges her“. Det er jo ikke saa daarligt. Men hvad mener De egentlig med at sætte Ordet „friske“ dér? De vover da vel ikke at tro, at vi nogensinde saa meget som tænker paa at sælge det modsatte af friske Fisk her i Butikken. Streg det Ord ud!“ (Maleren maler eller streger „friske“ ud). „Og hvorfor har De saa skrevet „her“? Hvor skulde vi ellers sælge dem? Tror De maaske, at vi bærer vore Fisk over paa den anden Side af Gaden? Væk med „her“! (Maleren fjerner „her“). Og saa sælges“, — hvad bilder De Dem ind, er De helt tosset? (Fiskehandleren bliver mere og mere rasende). Tror De, vi forærer vore Fisk? Væk med „sælges“ (Maleren stryger „sælges“). Og saa „Fisk“. Man skulde tro, at De var en Flynder — eller en Torsk. Det er jo komplet overflodigt. Enhver Idiot kan jo lugte, at vi sælger Fisk her og ikke Silkestrømper! Ud med Dem, saadan en den! (Han jager Maleren ud af „Scenen“).

Karl, der kommer og forstyrrer Folk i Arbejdsti-

Den första järnvägen i Kina byggdes år 1876 och gick mellan Shanghai och Wusung. Befolkningen blev så förskräckt av „vidundret“, att regeringen såg sig nödsakad att nedlägga järnvägen, bryta upp skenorna och sänka lokomotivet i en flod.

Det koster ca. 30 Kr. i Kulforbrug at bremse og starte et Hurtigtog. Bl. a. derfor er Lytogene, der jo er elektriske, bedre og billigere i Drift.

LUFT-REJSE

Af
Niels Meyn

Dette er den mest praktiske Side af den moderne Astronomi. Men der er tillige en yderst interessant teoretisk videnskabelig Side. Astronomi er bygget paa en Grundpille, der er lige saa sikker og nøjagtig som den „himmelske“ Tid. Det er *Matematiken*. Al videnskabelig Fysik er bygget paa Matematikens evige og uforanderlige Love. Det vilde blive alt for vidtløftigt her at forklare Enkeltheder, men vi kan fortælle *Resultater*, der er ligesaa sælsomme og spændende som en Roman af den store *Jules Verne*. Vi kan i Tankerne foretage en astronomisk Rejse gennem Verdensrummet. Vi starter fra det store Lick-Observatorium, der er bygget paa Toppen af Kaliforniens Bjerger over 1200 Meter til Vejr. Det er ikke for at komme Stjernerne nærmere, at man søger opad, nej, det er kun, fordi Luften heroppe er tyndere og renere, saa man bedre kan se igennem den med Kikkerterne. 1200 Meter — ja, 1200 Millioner Meter betyder intet i Sammenligning med de uhyre Afstande i Rummet. Her regner vi med Afstande maalt i *Lyssaar*. Og hvad er et *Lyssaar*? Lyset farer frem med en Fart af 40,000 Mile i Sekundet. Et *Lyssaar* er den Afstand, det tager for Lyset at gennemfare i et af vore jordiske Aar. Regn bare ud, hvor mange Sekunder, der gaar paa et Aar, multiplicer Tallet med 40,000 og prøv saa paa at forestille, hvad en saadan Afstand maalt med Mile vil sige.

Men *Tankerne* gaar med Fantasiens Fart, og vi er med det samme paa den inderste af de Planeter, der indenfor Jordens Bane kredser om Solen. Det er *Mercur*, en lille Klode, der kun er 4400 Kilometer i Tværsnit (Jorden er ca. 13,000). *Mercur* er kun 88 Jorddøgn om at gaar rundt om Solen. Man antager, at den er udsat for en voldsom Straalevarme, derfor er dens Overflade helt gennemfuret af dybe Revner. Den har ingen Atmosfære — det vil sige, der er intet Luftlag om den, derfor lyser Solen i den voldsomste Glans.

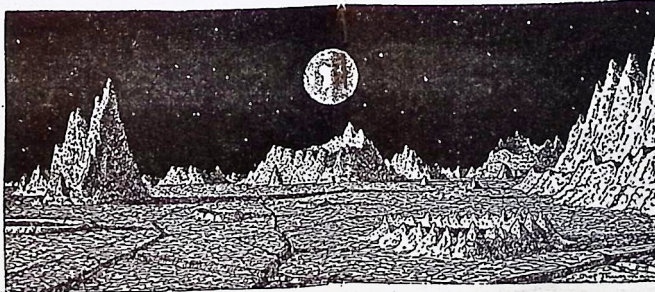
Ganske anderledes med den næste Planet, *Venus*, Kloden som kredser mellem *Mercur* og *Jorden*. *Venus* er en mærkelig Klode. Det er den, vi ser som Aften- og Morgenstjerne, klart lysende paa Himlen før og efter alle de andre Stjerner. *Venus* er omtrent lige saa stor som *Jorden*, den har Nat og Dag af samme Længde og omtrent samme Aar. Men *Venus* er indhyllet i tætte Skyer, der

Lick-Observatoriet i Kaliforniens Bjerger

skærmer den mod Solens mægtige Varme. Man antager, at *Venus* er en yngre Klode end *Jorden*. Under det skærmende Skytag i en varm, dampmættet Luft udvikler Livet sig med kæmpemæssige Former som i et uhyre Drivhus.

Og saa farer vi tilbage. Paa Turen forbi *Jorden* kigger vi et Øjeblik paa *Maanen*. Vor egen Klodes døde Ledsager. Der synes ikke at være Luft omkring *Maanen* — i alt Fald ikke Luft nok til at skærme Planetens Overflade mod Nattens isnende Dødskulde og Dagens frygtelige Hede — og Maanedagen varer ½ Maaned. *Maanen* er lidt mindre end *Mercur*, og dens Overflade er helt sprængt af uhyre vulkanske Kra-

Maanelandskab i Jordskin

tere. Det ser ud, som om den er dræbt ved, at den har sprængt sig selv. Findes der Liv paa *Maanen*, maa det i alt Fald have en Form, som vi slet ikke kan gøre os noget Begreb om. *Væsener*, der kan taale at fryse i næsten 300 Graders Frost og leve i mange Hundrede Graders Varme, som kan aande i næsten ingen Luft og helt undvære Vand.

Rejsen gaar videre. Vi naar til *Mars*. Denne Klode er den yderste af de saakaldte fire smaa Planeter. Dens Tværsnit er ca. 7000 Kilometer — godt halvt saa stor som *Jorden*. Den har to Maaner, der løber saa hurtigt af Sted, at man kan se Bevægelsen med det blotte Øje. *Marsaaret* er 686 Jorddøgn, men selve *Marsdagen* er den samme omtrent som *Jordens*. Der er næppe nogen Planet, der som *Mars* har sat Fantasiens i Svingninger. Man diskuterer stadig de sælsomme Kanaler, der som et mægtigt System gennemkrydser Klodens Overflade. *Mars* har en Middeltemperatur, der er langt under *Jordens*. Den er en meget ældre Klode med store Iskalotter baade paa Nord- og Sydpolen. Skal man tænke sig Liv heroppe, maa man — i Modsætning til *Venus* — forestille sig en Planet, hvor de naturlige Betingelser er reduceret til et rent Minimum. Mulige Intelligensvæsener paa *Mars* maa føre en haard Kamp for Tilværelsen med Anvendelse af tekniske Hjælpemidler, som vi næppe kan tænke os endnu her paa *Jorden*.

Nu gaar vi for Alvor paa Langfart. Vi skal ud til *Kæmpeplaneterne*. *Jupiter*, der er 142,000 Kilometer i Tværsnit, og som endnu er en glødende Klode som *Jorden* i sine yngre Dage, da *Bjergenes* Granit var flydende. Den har ikke mindre end 7 Maaner. Maaske kunde man finde et sælsomt og højt udviklet Liv paa disse Maaner, som kun modtager meget lidt Lys og Varme fra den fjerne Sol, men som til Gengæld har *Kæmpeplaneten* som Lys- og Varmekilde lige ved Haanden. Længere ude har vi den sælsomme Planet *Saturn*, der er 119,000 Kilometer i Tværsnit. Det er denne Planet, der er omgivet af den mærkelige Ring. Man mener nu — efter de sidste Teorier — at Ringen er en eller flere smaa Maaner, der er sprængt i Smastykker, som nu kredser i et Baand omkring Kloden. *Saturn* har desuden 10 rigtige Maaner. Yderst ude i vort Sol-

Jupiter sol fra en af Planetens Maaner

system kredser *Uranus*, der er 42,800 Kilometer i Diameter med 4 Maaner, og *Neptun*, der er 43,000 Kilometer. Foreløbig har man fundet 1 Maane hos denne Klode. Hvilke Hemmeligheder disse to Grænsevogtere ved „Verdens Ende“ rummer, tør vi ikke gætte paa endnu.

Vor Sol er ikke det store Rums Midtpunkt. Vi véd, at Solen med sine Planeter og deres Maaner igen kredser om et fjernt Punkt ude i det ufatteligt store Verdensrum. Kig en klar Nat op mod Himlen og se paa det svagt lysende Baand, som vi kalder „Mælkevejen“. Det bestaar af en Uendelighed lysende Prikker, Tusinder af *Lyssaar* fjernet fra os og fra hinanden. Og hvert Punkt er en Sol, der er Midtpunkt i et Solsystem med Planeter og Biplaneter akkurat som vort eget Solsystem. Og hvem véd, maaske danner alle disse Solsystemer igen kun en lille Del af et endnu større System af Systemer i det uendelige Rum.

Niels Meyn.

Et Kæmpekik gennem Verdensrummet: Hver Kugle er et System af Solsystemer

HVOR mange véd, hvad vor moderne Tids Stjernekindere bestiller, eller hvilke sælsomme Resultater, *Videnskaben* kan komme til? Er der mange, der véd, at dersom samtlige Observatorier blev lukkede ved Politiforbud — og der forbydes jo saa meget i vor Tid! — da vilde det ikke være længe, inden al Tidsregning blev en vild Forvirring. Intet Ur i Verden gaar nemlig helt rigtigt. Alle Ure skal stadig stilles — og de stilles efter Astronomernes Tid, der er den eneste nøjagtige, og som reguleres ved daglige, omhyggelige Observationer. Uden Astronomerne vilde al Navigation over Verdenshavene være umulig, Sikkerheden paa Jernbanelinierne forbi og det daglige Liv blive en fuldstændig Forvirring, da alt jo nu gaar paa Klokkeslet — *time is money!!*

Fuglevarsler

Af Halfdan Lange

Hvis man færdes i en Skov og har Ørene med sig, kan man pludselig lægge Mærke til, at Sangfuglenes smaa Stemmer forstummer, især *Musvit-ten*, der længe havde spist og snakket paa een Gang. Da rejser vi os roligt, ser til alle Sider for at opdage den *Rovfugl*, som svæver lavt over Træerne eller kommer piskende langs med Hegnet for at falde i Ryggen paa en tryk *Graaspurv*. Er det

Om Foraaret og Efteraaret kan man paa *Engen* træffe *Moseuglen*. Men da kan en enlig Vibe gøre os opmærksom paa den ved at flyve skrigende lodret op og ned med en sær Voldsomhed. Paa lignende Maade kan en *Krage* tumle sig med hæse Raab over en *Løkat* eller en *Ræv* eller over en *Musvaage*, der æder sit Bytte, en kulsort Vandrotte. En *Stæreflok* kan drille en *Spurvehøg* eller

Skovskaden søger saa gerne Agern, at man ofte kan finde et Egetræ blot ved at gaa efter dens hæse Skrig. Omvendt forraader de mange afbrakkede Smaagrene under et Egetræ, at her har „Der Eichelhäher“—„Agernhvøseren“ trampet rundt paa Kvistene og taget sig Egefrugter i Mængde.

ude paa *Stranden* (hvor *Vandrefalk* og *Kærhøg* ofte færdes), da har jeg hørt sige, men ikke selv oplevet, at *Viben* kan staa saa usædvanlig „tam“ paa Engen og af og til med Hovedet paa skraa kigge op i Skyerne. Da kredser der en stor *Rovfugl* i Skyerne, og *Viben* frygter mere den end Mennesket, der nærmer sig.

Skulde *Solsorter*, *Drosler* og *Bogfinker* larme længe i Kor i et bestemt Hjørne af *Lunden*, saa maa de have opdaget en *Natugle* eller *Skovhornugle*. Dette gode Syn vil vi ikke lade gaa fra os. Men paa ingen Maade vil vi lære af Fuglenes larmende Unoder, saa at vi ogsaa hujer efter en værgeløs „Olding“ eller kaster Sten efter den. en *Lærkefalk* i Flugten ved at suse samlet tæt

ned over Ryggen paa den. Hvis man i *Eftersommeren* opdager et Par *Smaafugle*, der danser op og ned ved en større Fugl paa en Telefonsnor og tit sætter sig et Stykke fra den, da har man en *Gøgeunge* for sig; og man maa prøve at se de smaa Plejeforældre fodre den. Det er da næsten imod Naturens Orden, naar „Moderen“ maa sætte sig paa Ryggen af sit „Barn“ for at række det Maden ind i Munden!! Om *Forsommeren* flyver *Smaafuglene* ogsaa tit uroligt om en langhalet Fugl paa en Telefonsnor; mon det er *Smaafuglenes* Ubehag ved en *voksen Gøg*, der vil lægge Æg i deres Rede.

Hvis en *Flok Alliker* eller en *Flok Viber* holder til paa en Ager, saa er det meget ofte en

Græsningsmark af den Art, som bærer Champignon. Tag derfor Rygsækken med hen til *Allikerne* og se nøje efter, om de hvide Svampe har lyserøde eller brunlige Lameller, thi saa er de mange Penge værd paa Stegepanden. Skulde man have den Lykke at færdes i ret øde Egne og ikke kunne finde en Vej til at fuldføre Turen paa i sluttet March, saa skal man lytte efter *Bomlærken*. Det er en af de faa Fugle, der udelukkende holder sig til Vejene og deres nærmeste Omgivelser.

Strandvandring er fuld af Begivenheder, og af højtidelige Udblik over Vandfladen eller over den blomstrende Eng, den kridthvide Klit, den orkenflade Sandstrand. *Krager* og *Maager* varslers os da længe forud om, at der ligger et opskyllet Marsvin, dykkende Terner eller *Maager* i Flokke siger, at ude paa Lavvandet staar der en Stime af Smaasild eller Rejer. Løfter en *And* sig fra Græsset, pas da paa ikke at styre ubesindigt lige derind, thi det er nok et sumpet Sted, som kun kan befares med bare Ben og forsigtige Skridt.

Ved *Sobredden* kan man sommetider have Brug for at vide, hvilke Hemmeligheder, der gemmer sig i Rørskoven. De fleste vil af sig selv tænke, at naar *Lappedykkerne* svømmer udad alle paa en Gang, saa er der en Mand, en Baad eller en Hund i Rørene. Men hvem ved Besked med *Rorsangerens* Sang? Naar en Ting foruroliger den, giver den sig til at synge. Enhver, som forstaar at skelne *Rorsangerens* taktfaste, knirkende Sang, vil tænke sit eget, naar han pludseligt horer den tage fat med Iver paa sin klynkende Melodi. Der maa være kommet en Hund eller en Mand derind til den, hvis det da ikke blot har været en Vandrotte, som plumpede, og gjorde den urolig, saa den maatte trøste sig med sin Sang.

Den, som ser Fugle flyve i samme Retning Gang paa Gang, maa spørge sig selv, om der er en rimelig Forklaring. Hvis man da om *Vintere* følger efter *Kragerne*, naar de om Eftermiddagen styrer alle samme Vej, vil man naa til en Kragelund, hvor en sjælden Mængde sorte Fugle forsamler sig i de højeste Træer og her senere sætter sig til Ro for at sove i Fællesskab. Men følger man om *Foraaret* de sorte Fugle, vil man snarere naa til en *Raagelund*, hvor en Flok af de helt blaasorte *Raager* flagrer om Rederne og langvejs fra kommer med Korn i Strubeposerne til deres Unger. Hvis man følger *Stærne* sent om Sommeraftnerne, opnaar man at træffe en sydende, sort Sivskov med Tusinder af sladrende *Stære*, der har sat sig til Nattero i Rørene og endnu i de sidste lyse Minutter opfører vældige

Flyveøvelser med hinanden i tætpakkede Flokke.

Men man kan ogsaa komme til at gaa i det uendelige, førend man naar til noget Maal for de mange Fugle, der rejser af Sted i samme Retning.

Trækfuglenes Skare kan man ikke saadan følge.

Men vi maa *standse* og se deres kraftige Maalbevidsthed og lære deres Flugt at kende, maaske ogsaa deres Stemmer: *Lærkerne*: „lirki“, *Bogfinkernes*: „jyk“, *Allikernes*: „kjak“, *Hjeflernes*: „ply-y“, *Knortegæssenes* dybe: „krot“ (altsaa egentlig *Knurregæs*), *Strandskadernes*: „klip“ og — maaske — *Jornernes* Trompetfanfare.

Ogsaa paa Jorden lægger Fuglene Kendemærker for vor Søgen. Det kan ske baade i en Granskov og i en Løvskov, at man opdager en hel Dyng Kogler. Saa ser man nøje efter paa Træstammen lige ovenover, og finder en Grenkløft eller en Fure, der er brugt af en *Flagspætte* til *Værksted*, mens den huggede Frøene ud af den ene Kogle efter den anden. Her og der finder man *Ulegylp*. Da kan man ofte faa Uglen at se paa dens Dagsoveplads. Men i en *Plantage* skal man ikke nøjes med Fuglen. Hvis man i Nærheden gennemsøger de gamle Kragereder, Skadereder, Ringduereder og lignende, vil man tit kunne finde Redestedet for en *Skovhornugle*.

En ulykkelig Jagttagelse gør man om Efteraaret, naar man finder Ænder og Vadefugle saa urimeligt sky og vilde. Mangen Dreng vil efter en saadan Opdagelse love sig selv aldrig at ville gaa paa Jagt, naar Jagten virkelig skal have den Indflydelse paa Naturen. Men en ædel Oplevelse er det en Sommeraften at høre *Lærkerne* synge ganske dæmpet og da opdage mange *Lærkehanner*, som sidder hver paa sin Tue og danner et dæmpet, blødt Sangkor, der priser den nedgaaede Sol og dens Skaber og kalder hele Naturen og alle Mennesker til Andagt og til Tavshed foran Livets Pragt.

H. L.

I LEJREN

bør kun bruges

WOLFF & ARVÉ'S

Leverpostej - Kødretter - Fiskeboller og Bayerske Pølser.

FAAS HOS ALLE KØBMÆND

Er Jægere Naturskændere?

Et Svar og et Gensvar.

Under Overskriften: „Er Jægere Naturskændere?“ er T. C. fremkommet med visse Udtalelser, som maa bringe enhver, der har lidt Begreb om Jagten paa de store Godser, til at tage kraftigt til Genmøde, da der er flere Paastande, som er i direkte Modstrid med Sandheden og røber et Ukendskab til Emnet, som burde have afholdt Forfatteren fra at indsende dette Indlæg.

Der staar dog en rigtig Ting deri, nemlig at „Jægerne elsker Dyrene saa højt, at det er deres største Glæde at dræbe dem“. Ganske rigtigt; thi Jægerne er ikke saa smaatskaarne og snæversynede, at de ikke kan indse, at hvis der ikke aarligt bliver bortskudt en vis Del af Vildtbestanden, og Rovdyrene bliver holdt nede — absolut ikke udryddede — saa vil hele Danmarks Fauna snart gaa til Grunde.

Baden-Powell siger klart, at en Spejder aldrig dræber et Dyr undtagen for at stille sin Sult. Sig mig, T. C., hvad tror De egentlig Københavnerne vilde sige, hvis de ikke kunde gaa hen i en Vildtforretning og købe en Hare, en Vildand, en Fasan eller et Stykke Dyrererg? Men De ønsker maaske, at man skal importere Vildtet og dermed føje end nogle Tusind til de Arbejdsløse i Forvejen tilstrækkelig store Skare? Næppe! Men af hvilken Grund ønsker De saa, at Rovfugle, Maar, Grævling og Ræv skal have Lov at brede sig, saa der til sidst ikke findes en Hare, Vildand eller Fasan i hele Kongeriet?

Til Slut udslynger De nogle Paastande, som mere end noget andet viser, at De vist aldrig har haft en Bøsse i Haanden, idet De skriver, at „Jagt paa Fasaner daarligt nok kan kaldes en Sport, da man skal være en meget daarlig Bøssemand for at skyde forbi til en Fasan“. Denne Paastand er for en Jæger saa latterlig og røber en saa skrigende Uvidenhed, at det eneste Svar, jeg kan give, er: „Prøv selv, saa skal De nok faa noget andet at se.“

Endvidere skriver De, at mange „saakaldte Jægere har benyttet — —“. De Personer, der omtales er ikke „saakaldte Jærere“, men Jægere, som lige saa meget som nogen Spejder elsker den oprindelige, uberørte Natur, og som ikke tramper frem og ødelægger den. Tværtimod gør de alt for at bevare og værne om den, og at de en Gang hvert Efteraar nedskyder et vist Antal Dyr er kun for at sikre den danske Natur dens skønneste Juvel: Vildtet. T. B.

Hr. T. B. har, som det var at forvente, idet jeg gaar ud fra, at T. B. er en Slags Jæger, ikke forstaaet et Muk af, hvad jeg skrev om Jægere og

Naturen. Jeg talte ikke om de virkeligt gode Jægere, som trods alt findes, omend der ikke er saa mange af dem. Men jeg kender dog nogle personligt. T. B. lader til at have den Indstilling, som er saa almindelig hos Jægere, nemlig at Naturen, og hvad der lever dér, er til for Menneskets Skyld i Almindelighed og for Jægerne i Særdeleshed. (F. Eks. O.R.sagf. Carl Becker i „B. T.“ for den 7/6).

For den ægte Naturelsker er Forholdet et andet, for ham er Naturen hellig. Han tager Skoen af — i overført Forstand — for han betragter Helligdommen. Han taler sagte og træder varsomt, at han ikke ved sin profane Nærværelse skal forstyrre det vidunderlige, der hedder den levende Natur. Maaske føler han endnu dybere, og han ser Skaberen bag alt, der aander og kæmper.

Naturelskeren undres, og han er ydmyg. Det er ikke Ydmyghed, der først og fremmest kendetegner Jægeren. Tværtimod!

Der var en Gang, da Mennesket hørte til i Naturen, da det levede et primitivt Naturliv paa Linie med Dyrene. Det var en naturlig Ting, at Mennesket jagede, — som det ene Dyr jager det andet. Men nu — —

De moderne Jagtvaaben er saa fortræffelige, at Vildtets Chancer er ret minimale, — og der er 60.000 Jægere i dette lille Land. Det er derfor, at Naturen ødelægges. Jeg er ikke selv saa smaatskaaren og snæversynet eller blødsøden, at jeg ikke forstaar, at man kan dræbe Dyr — blandt andet for Vildtplejens Skyld. Men Begrebet Vildtpleje er jo netop en nødvendig Følge af Menneskets Indgriben i Naturen. Naturen regulerer nemlig normalt sig selv.

Hvad der derimod harmer mig, er Jægerne hykleriske Naturglæde og deres Udryddelse af Dyrene. Hvad er der egentlig tilbage af Danmarks rige Fauna? Hvor er Glenten, Ravnene, den store Hornugle og den sorte Stork? Hvor er Ørnene? Hvor er Kronhjorten? Ja, der er en ussel Rest i Rold Skov.

I de sidste Aar er der imidlertid ved en streng Lovgivning opnaaet Resultater, som kan fryde en Naturmand. De næsten udryddede, vilde Svaner yngler atter mange Steder i Landet, Rørdrummen er ved at blive almindeligere, og selv den sorte Stork ruger igen flere Steder. Nylig er Skovmaaren ligesom Rovfuglene blevet totalt fredet. Det skal nok hjælpe. Men læg Mærke til, at det er ikke Jægerne, der hæger om Faunaen;

(Fortsættes Side 28)

Redaktøren siger-

KNUD RASMUSSEN

I Begyndelsen af Juli 1917 fejrede en af Deltagerne i den anden Thule-Ekspedition sin Fødselsdag paa Indlandsisen eller rettere paa det, der var tilbage af Isen, efter at Solen havde omdannet Resten til et haabløst System af Kanaler og Søer. Man havde saaledes let ved at skaffe sig Vand til Fødselsdagskaffen, man aabnede blot Teltforhængen og Smule og fyldte saa Kogekar og Keddel. Flagene blev hejst, og Fødselsdagsbarnet, Koch, fik som Gaver nogle Stykker hugget Sukker, der var en højt yndet og just da en overordentlig kostbar Vare. Saa nøjsomme kan Mennesker blive, naar de er tvunget til det, saaledes som Knud Rasmussen og hans Rejsefæller var det, da de asede af Sted for at kortlægge ukendte Egne i Grønland. Har man ikke haft Respekt for Opdagelsesrejsendes Arbejde før, saa faar man det i alle Tilfælde ved at læse i det nu foreliggende ottende Hæfte af Knud Rasmussens Mindeudgave om de Vanskeligheder, som Ekspeditionsdeltagerne satte Livet ind paa at overvinde.

MAGGI

Naar Lejrprovianten købes, husk da paa, at den bør være praktisk og nem i Brug, af god Kvalitet og let at bære, og saa maa den optage mindst mulig Plads i Rygsækken. Blandt de mange Ting, som er i Besiddelse af nævnte Egenskaber, fremhæves Maggi's Bouillon-Terninger, der faas hos Købmanden i smaa, runde Blikdaaser med 10 Terninger til en Pris af 60 Øre. De fleste Spejdere kender sikkert disse Firkanter, der blot ved at opløses i kogende Vand (godt ¼ Liter til hver Terning) giver en velsmagende og styrken-de Bouillon.

FOR SJÆLLÆNDERE

Michala Weis-Bentzon: *Halvtreds Søndagsture* (Gyldendal. 84 S. 3 Kort). — En Anvisning paa 50 Ture til Fods eller paa Cykel, de fleste i Nord-sjælland og Midtsjælland, enkelte ogsaa til Syd-og Vestsjælland. Turene er detaljeret beskrevet og fører til mange uopdagede Steder. anbefales meget til Københavnerne og andre Sjællændere.

MESTERBOKSER OG SPEJDER

Bokseren Jack Petersen, der paa en teknisk Knockout i 12. Omgang tilbageerobrede det engelske Sværvægtsmesterskab ved en Kamp i

White City Mandag den 4. Juni, er en meget ivrig Rover. Han plejer at tilbringe Aftenen efter en stor Kamp sammen med sine Spejderkammerater.

For Resten tjente Jack Petersen 200,000 Kr. paa Kampen den 4. Juni, og han haaber nu paa at møde Max Baer i en Kamp om Verdensmesterskabet.

TABT

Et lille Sølvvarmbaandsuhr med Metalrem er tabt under Turneringen i Aalborg 2. Pinsedag.

Eventuel Finder bedes sende Meddelelse til Spejder *Otto Borch*, Vester Altanvej, Randers.

Natten mellem den 9. og 10. Juni er en Spejderbluse med Korpsmærke Nr. 3082 mistet i Jonstrupvang. Eventuel Finder bedes aflevere Sagerne eller give Meddelelse til Tropsfører *Sigurd Laugesen*, Hospitalsvej 3, eller til Korpskontoret. MAGASINET

Nu holder vi Sommerferie. Næste Nummer udkommer først pr. 1. Sept.

God Lejr!

Tage.

Irma Udsalgene

Eneforhandling af

Jrma Margarine

Sultan Kaffe & Siwaja The

*Stort moderne
Kafferistori
Egne Fabrikker
og Mølester*

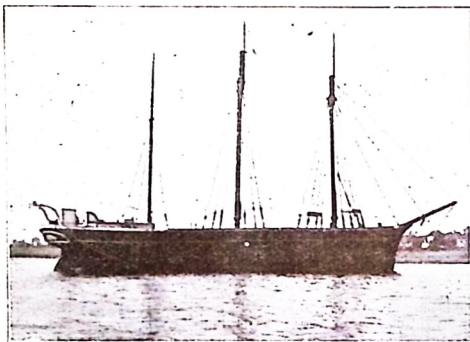
derfor billigst & bedst -

Hovedforretning
 Carl Schepler - København.
 Grundlagt 1895

Et mærkeligt Tropslokale

Foreren for Graasten Trøppen fortæller her om et nyt og meget spændende Lokale, Drengene er i Færd med at indrette sig.

Jyllands sydligste Trop, 1. Graasten Trop, har

Tropslokalet Belona.

i længere Tid (siden 1929) ikke haft noget Tropslokale, men vi har klaret os med lidt, og har været glade for de forskellige mindre Rum, som vore Forældre og Venner har stillet til vor Disposition i Tidens Løb til Patruljelokaler.

Stillingen var dog ikke behagelig, og vi var me-

TIL LINOLEUMSSNIT
anvendes kun

TIF-Værktøj

Faas hos Boghandlerne og i
Farveforretningerne.

Benyt

Slangerup- Banen til Udflugterne!

get glade, da et Tropsraadsmedlem, Havnefoged Skov spurgte, om vi ikke skulde se lidt paa en „Oplægger“, der laa til Ophugning i Egernsund.

— Vi kiggede, og det lykkedes virkelig at erhverve en tremastet Skonnert „Belona“ af Lübeck, 415 Tons, uden Maskine, Sejl, Instrumenter eller andre for Landkrabber farlige Sager for en Pris af 200 Kr. — Det var saa Meningen, at vi vilde omdanne det store Lastrum til Tropslokale, efter at Skibet i Lobet af Sommeren og Efteraaret var blevet trukket ind i „Sildekulen“ og fortojet; men det viste sig, at det ikke vilde blive særlig praktisk, da Rummet mellem det Gulv, som vi maatte lægge over Bundvandet, og Dækket ikke vilde blive tilstrækkeligt. Derfor har vi i Stedet besluttet at dække Lugerne paa Dækket og simpelt hen benytte Dækket til „Byggegrund“ for et Hus, som et andet Tropsraadsmedlem, Tømrermester Thulsen, har tegnet og vil lede Opførelsen af.

Tropsraadet har i det hele taget været meget aktivt og har støttet os paa det allerbedste baade „teknisk“ og ved at vise Optimisme i det økonomiske Spørgsmaal.

Nu arbejder vi saa jævnlgt omtrent hver Dag med at gøre Kahytten brugelig til Forerlokale, med at tjære hele Skroget (og os selv) grundigt, male, hale Fortøjningen tot, saa Skibet bevæger sig mod Land — langsomt, men forhaabentlig sikkert, brække Lugekarmerne op (det er svært, saa solidt de er sat fast), lave Tømmerflaader af hidtil ukendt Konstruktion, men som dog kan bære næsten en hel Spejder (alle Drengene kan svømme!) — heldigvis! Og saa maa vi pumpe Skuden læns et Par Gange om Ugen for ikke at have alt det Vand at slæbe med ogsaa. Friskt og luftigt Liv, — Tropsforeren har været et Par Gange til Tøps med Flagliner. Det tør han ikke betro til sine (noget lettere) Dreng, for Vævlingerne er raadne, og det er ikke Meningen, at de skal fornyes; vi er jo ikke Søspejdere, fordi vi bygger paa et Skib.

I skal høre mere fra os, naar Arbejdet skri-der frem, men vi kan sikkert ikke begynde paa selve Lokalet paa Dækket før hen paa Efteraaret, naar Skibet paa Grund af den højere Vandstand i Sildekulen er kommet paa Plads. Hvis nogen af jer i Sommerens Løb af lutter Interesse for den originale „Byggegrund“ skulde komme denne Vej forbi, er I hjerteligt velkomne til at kigge, men foreløbig kan vi desværre ikke tilbyde Soveplads om Bord — derom senere.

Den hellige Medicinpose

Af Torry Gredsted.

Mi'na Pohan.

Solen stod højt paa Himlen og sendte sine orørendende Straaler ned over Lejren. Mænd og Kvinder søgte Skygge i Teltene, og Lejren laa øde og tom hen. Kun i Udkanten tumlede Ungdommen sig i munter Leg. Nogle løb omkring og sparkede til en stor Bold af Boffelhud, stoppet med Antilopehaar; men det var nu for Størstedelen Kvinder, for Fodboldspil var for Indianerne nærmest en Kvindeleg. Drengene samlede sig et andet Sted, hvor de med megen Møje og utroligt Slid havde planeret et Areal, for dér at dyrke deres Yndlingsbeskæftigelse — Spydlegen.

Midt i Klyngen stod en prægtig fjortenaars Knøs, kun iført et Lændeklæde og Mokka-siner. Han lænede sig til sit lange, smidige Spyd og ventede paa, at det skulde blive hans Tur. Hans brune Hud glinsede i Sollyset, det lange, sorte

Haar bølgede svagt for Vinden, og hans mørke Øjne spillede af Liv.

Det var Mi'na Pohan — „Lille Bjørn“ — Søn af Høvdingen for Sortfødternes Stamme, der havde slaaet sig ned her for Sommeren.

Pludselig standsede Legen, og Drengene saa ned mod Lejren. Dér var der pludselig opstaaet et usædvanligt Røre, og forvirrede Skrig og høje Raab hortest helt op til Drengene. Alle stirrede mod Lejren, kun ikke Mi'na Pohan — deres unge Fører; ikke en Trækning i hans Ansigt for-raadte hans ængstelige Tanker. Han vidste, hvad det betød; hans skarpe Øje havde set en Mand komme springende, en Mand, som for nogle Uger siden var fulgt med hans Fader paa Krigsstien.

„Hvorfor holder I op med at lege,“ raabte han til Slut, „der er kun een Gang til, saa er det min Tur.“

Nu saa de øvrige ogsaa en Mand komme løbende mod Legepladsen. Han fægtede med Arme-ne, og endnu inden han var standset udslyngede han Jet forfærdende Budskab, at Mi'na Pohans Fader og ni af hans Mænd var blevet dræbt af Siouxindianerne, kun een var det lykkedes at undslippe.

„Hvem var det?“ spurgte Mi'na Pohan haardt.

„Ulveore,“ lod Svaret.

Der var ogsaa flere af de andre Drenge, der nu blev klar over, at deres Fader ikke mere levede, og med nedbøjet Hoved trak de sig ud af Klyn-gen. Alle stod klar til at vende tilbage til Lejren, da Mi'na Pohans skarpe Stemme lod: „Det er min Tur til at springe nu. Boffelfod — du har modtaget min Udfordring, og jeg vil have det af-gjort, inden jeg vender tilbage til Lejren.“

Filmen

bliver fremkaldt
rigtigt hos os —
og vi leverer det
bedste Aftryk.

Foto-Magasinet A/S

Bloch, Roulund & Sperling
Frederiksborggade 7 (ved Nørreport)

Tag med
paa Tur
og i Lejr

MAGGI's
Bouillon-Terninger

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet „THOR“

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 : Tlf.: 2900-7346-9770-9771

Vogne over hele Byen hver Dag

KROG's Køreskole

Gyldenløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.
6 Nye 2-Personers Sportsvogne. . . . .
Helt Kursus Kr. 50. Prøvetime gratis
Biler udlejes uden Fører . . . . .

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Bjorh's Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 1/4—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Mi'na Pohan greb den store Ring med den udspændte Bøffelhud og stillede sig i Position. Spyddet holdt han i den venstre Haand, og med den højre beredte han sig til at sætte Ringen, der var saa stor som et Hjul, i Fart. Hans Modstander gjorde klar paa den modsatte Side. Næsten alle Drengene blev staaende for at se den spændende Strid, som de længe havde ventet paa. Nu var alt færdigt, og med et kraftigt Stød rullede Mi'na Pohan Ringen hen over den jævne Plads. Paa flyvende Mokka-siner satte de to Konkurrenter efter den. Ringens Fart blev mindre, og med et særligt Kast med Underarmen slyngede de Spyddene mod den og forsøgte at faa dem helt igennem Læderet. Ringen væltede, alle kom styrrende, og saa brød Jubelen løs. Mi'na Pohans Spyd var paa en Tomme nær gaaet tværs igennem — han havde sejret overlegent over Bøffel-fod, der dog var 3 Aar ældre og tillige anset som den dygtigste Spydkaster blandt de unge.

Mi'na Pohan aandede dybt efter det voldsomme Løb. „Lad os gaa tilbage til Lejren,“ sagde han kort. Et Øjeblik straaede Sejrglæden i hans mørke Øjne, men kun et Øjeblik, saa blev de atter sørgmodige, — hans Tanker var nu hos hans faldne Fader.

Nede i Lejren græd og klagede Kvinderne. Mi'na Pohan opsøgte sin Moder og fandt hende i Skyggen af et Træ, hvor hun lagde sidste Haand paa en ny Hovdingedragt, som hendes Mand skulde have haft, naar han vendte hjem fra Krigstogtet. Rundt om hende stod grædende Kvinder, og Mi'na Pohan hørte dem sige til Moderen: „Kommer du da ikke til Teltet og sørger over din faldne Husbond og dem, han førte til Døden.“ Og han hørte tydeligt Moderens Svar: „Nu er jeg straks færdig med Dragten. Naar Arbejdet er slut, skal jeg gaa til Teltet.“

Saa gik Mi'na Pohan hen til Ulvøres Telt. Ulvøre sad med sønderrevne Klæder og Ansigtet og Kroppen indsmurt med Aske og sort Farve. Han fortalte om den sørgelige Hændelse. De var til Fods draget mange Dagsrejser ind i Siouxernes Land, da de stødte paa en fjendtlig Lejr. Da Mørket faldt paa, var de trængt ind i Lejren, og fra Indhegningen havde de taget mange Heste, som de heldigt havde faaet drevet ud paa Prærien. Nu gjaldt det om at komme hjem, og de var redet hurtigt til. En Eftermiddag, da de havde

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 80, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

redet længe, stødte de pludselig paa en stor Afdeling Siouxer, som var paa Hjemfærd netop til den Lejr, de havde plyndret for Heste. Siouxerne angreb tappert, og Kampen blev haard.

„Din Far faldt,“ sluttede Ulveore, „og med ham ni af vore Mænd; men først havde vi fældet seks Siouxer. De to alle Hestene med tilbage, kun jeg undslap, haardt saaret; og jeg har lidt meget, baade af Sult og Tørst, og tillige af Smerter i Saaret paa den lange Vej hjem med Sørgebudskabet.“

„Og den hellige Medicinpose, Ulveore,“ spurgte Mi'na Pohan.

„Den bar din Far jo,“ lod det korte Svar.

Længe var der tavst i dette Sorgens Telt, men til Slut begyndte Drengen at spørge. Han vilde have indgaaende Besked om, hvor Kamppladsen var beliggende, hvilken Vej, de var gaaet, hvor Lejren laa o. s. v. Medens Ulveore fortalte, hørte Mi'na Pohan nøje efter.

Endelig rejste han sig og forlod Teltet. Som en Sovngænger gik han langs Teltene, thi hans Hjerte var tungt af Sorg. Men Hovedet bar han stolt, og der var ingen Taarer i hans Øjne. Han saa hverken til højre eller venstre, men han vidste meget vel, at mange Øjne fulgte ham, og han kendte deres Tanker. Hidtil havde hans Fader haft Lykken med sig overalt, havde rovet mange,

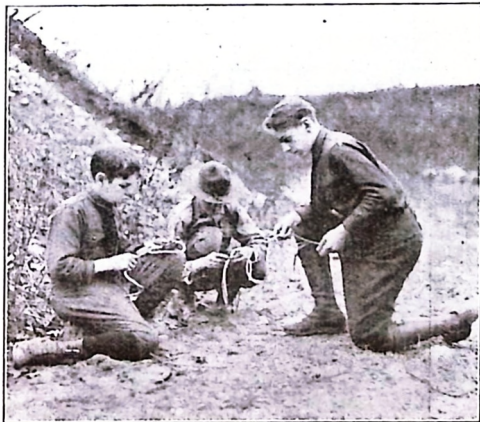
mange Heste og taget flere Skalpe end nogen anden i Stammen, — nu havde Ulykken dræbt ham, han havde ført ni tapre Krigere i Døden, og hans Fjender havde taget den hellige Medicin. Nu vilde hans Faders Modstandere atter løfte Hovedet, og Hovdingeværdigheden blive taget fra hans Familie. Hans Fader havde tabt den hellige Medicin, og Skammen skulde hvile tungt over hele hans Slægt.

*

Hvad Arken var for de gamle Israeliter, det var den hellige Medicin for Indianerne. Om dens Herkomst véd vi intet. Indianerne selv sagde: „Hellig Medicin komme til os for længe, længe siden. Ingen vide hvorfra.“ Den bestaar oftest af en Pung eller en Pose af Dyreskind, sort af Røg og Ælde, og dens Indhold kan være meget afvekslende — et tørret Stykke af en Skalp, en Stump af en Pibe, underligt formede Smaastene, Benfliser og lignende — og kun Medicinmanden kendte dens Indhold. Tit vidste han nu heller ikke, hvad den indeholdt. Men en Stammes hellige Medicin var dens Helligdom, dens dyrebareste Talisman.

*

Solen var gaaet ned, og Mørket faldt paa. Mi'na Pohan sad alene i sin Faders store Telt. Moderen var med de øvrige Kvinder i Samlingsteltet for at

Kodaks Hel-Metal „Brownie“ Junior 620 koster kun Kr. 11.00. Det moderne Klap-kamera „Kodak“ Junior 620 faas hos alle Fotohandlere til Kr. 38.00, 49.00 og 65.00.

KODAK AKTIESELSKAB · KØBENHAVN V.

Faa mere ud af
Ferien — *brug* en

“KODAK”

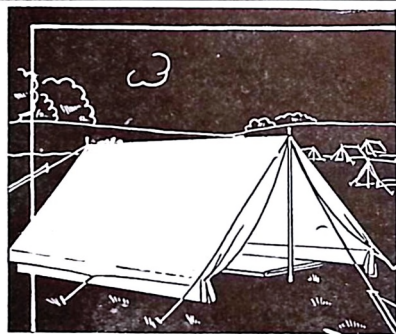
Tag smukke, klare Billeder af hver spændende eller fornøjelig Oplevelse i Skolen, i Hjemmet, paa Ture og i Ferien. Det er ikke blot morsomt i Øjeblikket, men selv Aar frem i Tiden vil en saadan Dagbog i Billeder være til uforlignelig Glæde . . .

Det er nemt at bruge en moderne “KODAK” — og det er slet ikke dyrt. . . . .

BRUG

Baess Skocreme

Gør saa vidt muligt dine Indkøb
hos „Magasinet“s Annoncører.

Besøg

Crome & Goldschmidts Teltby

Teltbyen i Citygaarden ved Pilestræde aabnes i Begyndelsen af Maj og kan beses lige til August.

En stor moderne Teltby, arrangeret midt i Storbyens Hjerter, er en Attraktion, som samler alle Sportsinteresserede. I Aar er der en ny Sensation, og Priserne opmuntrer til Køb. Forlang Brochurer.

Velkommen til Teltbyen!

CROME & GOLDSCHMIDT
København.

begræde de faldne, og paa Raadsklippen var Mændene samlet for at drøfte den sørgelige Situation og bestemme, hvem der skulde være Stammens Leder og Lejrens Overhoved. — Hele den lange Eftermiddag havde Mi'na Pohan holdt sig for sig selv, og mange Tanker var faret gennem hans Hoved. Men een Tanke vilde ikke lade ham faa Ro — *den hellige Medicinpose maatte skaffes til Veje*. Den Skam, der hvilede over Faderens Minde *maatte fjernes*. Og hvem var nærmere dertil end hans eneste Son og Arving — Mi'na Pohan? Ensomt havde han i Timevis kæmpet med sine egne Tanker; thi han skulde ikke have noget af at blive Skive for Latteren, hvis han fortalte, hvad han havde i Sinde. Og muligvis vilde hans Moder gaa til Medicinmændene og overtale dem til at lægge ham Hindringer i Vejen. Nu havde han endelig faaet Ro, for nu havde han fattet sin Beslutning, — han vilde ride til Siouxernes Lejr, og han vilde ikke vende tilbage uden den hellige Medicinpose.

Mi'na Pohan rejste sig. Skulde det gøres, maatte han begive sig paa Vej allerede i Nat. Fra Forraadskamret hentede han nogle flade Skindposer med Pemmikan — Indianernes Reserveproviant. Efter Ulveøres Beretning skulde han jo ride langt, og der var ikke Tid til at jage undervejs. Og dér laa den af Moderen netop færdigsyede Dragt. Den vilde han tage med for det Tilfælde, at han skulde finde Faderens Lig. Snart var alt klart, og uset lykkedes det Mi'na Pohan at snige sig ned til Indhegningen, hvor Faderens Heste græssede. Han valgte de to hurtigste. Den ene var hans egen, og den vidste han, han kunde stole paa. Saa ledte han Hestene en Omvej, til han var sikker paa, at han var udenfor Synsvidde, og svang sig op paa Ryggen af den ene og galopperede bort mod det ukendte Maal. Nu var han rolig, og troede sikkert, at alt skulde lykkes for ham; thi han havde bedt en inderlig Bøn til den store Aand, til Luftens Fugle, til Vandets Fisk og Jordens Dyr om at hjælpe sig, og desuden havde han sin egen lille Medicinpose med sig med den tørrede Spids af et Bjørnehjerte.

Fem Døgn havde Mi'na Pohan været undervejs — fem svære Døgn. Om Dagen brændte Solen, og

Joms
PAALÆGS - CHOCOLADE
En Pakke til fem Stykker Mad for kun 25 Øre

om Natten var det bidende koldt. Men hans Viljestyrke var ikke til at bryde. En Eftermiddag fik han endelig Øje paa Siouxernes Lejr. Nu var han ved Maalet, og Hjertet hamrede voldsomt. Han gemte Hestene i den tætte Underskov, og da Mørket faldt paa, sneg han sig frem mod Lejren. Teltene laa i en Rundkreds, og paa den aabne Plads i Midten brændte en stor Ild. Lydløst og forsigtigt som en Kat gled Mi'na Pohan hen mod et Telt, i hvis Skygge han lagde sig fladt ned paa Maven.

Der var tydeligt nok stor Fest i Siouxernes Lejr. Rundt om Ilden dansede Mænd og Kvinder i lange Rækker — Kvinderne inderst med lange Stænger med de tagne Skalpe, og yderst dansede Mændene. Mi'na Pohan havde det, som om glødende Naale blev stukket i hans Kod, naar han tænkte paa, at en af disse Skalpe var hans Faders, og et Øjeblik tabte han Fatningen i den Grad, at han var lige ved at styrte frem og angribe sine Fjender, men heldigvis blev han hurtigt rolig igen. Nu vred Mændene sig rundt, og dér — dér fik han Øje paa den hellige Medicinpose. Den hang paa Ryggen af en lang, statelig klædt Sioux — sikkert Hovdingen. Fra dette Øjeblik saa Mi'na Pohan ikke paa andre end ham — i Timevis fulgte han ham med Øjnene.

Langt om længe holdt Festen op, og i Grupper

gik trætte Mænd og Kvinder til Teltene. Ogsaa nu fulgte Mi'na Pohans Øjne den lange Sioux. Nu kom denne lige hen mod Mi'na Pohan — var han opdaget, skulde han flygte, nej det vilde være den sikre Død. Med Haanden fast knuget om den lille Skindpose med den tørrede Spids af Bjørnehjertet laa han fuldkommen stille, han vovede knapt nok at aande.

Det var øjensynligt, at han laa netop i Skyggen af selve Hovdingeteltet, og han saa denne gaa ind dér og hørte tydeligt Stemmer derindefra — baa- de Kvinde- og Barnestemmer. Sproget forstod han imidlertid ikke. Straks efter blev der lysere i Teltet, man havde lagt Ved paa det lille Baal, som brædt dér. Ikke en Armlængde fra Mi'na Pohan trængte Lyset ud, og som en Orm krøb han fremad, til han kunde se ind i Teltet. Dér stod Siouxhovdingen og stirrede ind i Ilden. Den hellige Pose bar han endnu paa Ryggen. Saa saa det ud, som om han vilde søge Hvile. Han sparkede til en af sine Sønner, som i Sovne var rullet over paa hans Bjørneskindspels, og saa — saa tog han Posen af og lagde den bort i Teltet paa en Trækiste. Da trak Mi'na Pohan Vejret dybt, for nu vidste han, at det skulde lykkes for ham, nu havde han bare at vente, til der blev roligt derinde i Teltet. Endnu en Tid laa han ganske stille. Baalet brændte ud. Der var mørkt derinde.

Ogsaa en Spejder gaar paa Jagt

— men han bruger Kamera og
den hurtige

SELO-FILM

eller den endnu hurtigere

SELOCHROME-FILM

— De rigtige Film til Dyr-
optagelser —

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Brug

Blaa og rød Pakning

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.

Gymnastikdragter og Sko.

Alt til Athletik.

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

Nefa

LYGTEN

**Kr. 300
komplet**

Han lyttede efter det rolige og regelmæssige Aandedrag, der sagde ham, at nu sov alle efter den heftige og anstrengende Dans.

Mi'na Pohan rejste sig forsigtigt, sneg sig rundt om Teltet, og skar med sin skarpe Kniv et Hul i Teltdugen netop dér, hvor Trækisten stod. Yderst langsomt og yderst forsigtigt forlængede han Hullet, til han kunde faa Armen ind. Saa stødte Fingrene mod Posen, og et Øjeblik efter havde han den ude hos sig, mens Hjertet bankede voldsomt af Glæde.

Uden at blive opdaget af Lejrvagten, naaede han sine Heste.

I nærværd to Døgn red Mi'na Pohan uafbrudt, og nu kunde han knapt tvinge de udmattede Dyr frem længere. Selv lagde han daarligt nok Mærke til, at han var sulten og tørstig af Glæde over sin vel udførte Gerning. Nu havde han reddet Familiens Ære. Kun var han bedrøvet over, at han ikke havde fundet Faderens Lig. Han besluttede sig til samme Aften at tage et grundigt Hvile, nærmest af Hensyn til Dyrene. Inde i den tætte Underskov havde han netop tøjret dem, og han var nu ude for at finde sig lidt at spise, da han fik Øje paa noget, der fik det til at løbe ham koldt ned ad Ryggen. Langt, langt borte i Horisonten saa han en Flok Ryttere. Der var ingen Tvivl — det var Siouxerne, der fulgte hans Spor. Men det var ikke første Gang, Mi'na Pohan saa Døden i Øjnene. Eet stod ham klart, han maatte redde Livet ved en List, og straks tænkte han paa Faderens Klæder, som han havde taget med. Men det gjaldt om at handle hurtigt. Han styrtede tilbage til Hestene, stak en Gren gennem Frakken og stoppede den ud med Græs og Blade. Rebet, som han ledte Haandhesten ved, anvendte han til at binde de udstoppede Klæder fast paa Hesten, saa det paa Afstand kunde se ud som en Rytter. Et Øjeblik stod han stille og tænkte sig om — jo, i den Retning maatte der være en lille Aa, som han havde passeret, da han red ud. Hesten var tørstig, den vilde sikkert søge ned mod Vandet — der var heller ingen anden Udvej. Han ledte Hesten ud til Skovbrynet og slap den dér.

Han havde regnet rigtigt. Næppe saa Hesten sig fri, før den med en Vrinsken satte i Galop ud over Prærien. Mi'na Pohan trak Vejret dybt — vilde Siouxerne opdage Hesten og lade sig narre til at følge den? Endnu havde de Retning mod ham, men nu — nu svingede de og styrtede ned mod den flygtende Hest. Hans List var lykkedes.

Inde i den lille Skov besteg Mi'na Pohan sin egen Hest og red den modsatte Vej. Heldigvis var det sent paa Dagen, men han var fast bestemt paa at ride hele Natten igennem. Styrtede Hesten, maatte han fortsætte til Fods.

Med undrende og nysgerrige Blikke saa man fra Sortføddernes Lejr ud over Prærien. Langt borte skimtede man en Rytter; men hvem kunde det vel være? Alle var jo i Lejren; thi i Dag skulde det afgøres, hvem der i Fremtiden skulde være Lejrens Overhoved. Da Rytteren nærmede sig, kunde man se, at han bar en lang Stang, paa hvis Spids noget sort dinglede. Var det en Skalp? Saa opdagede man, at det var Mi'na Pohans Hest, og nu kunde man høre hans Sang — Faderens Stridssang. Saa styrtede alle Lejrens Dreng med Frydeskrig ud mod ham, den unge forguede Leder, og omgivet af dem holdt Mi'na Pohan sit Triumfindtog i Lejren. Han havde malet sig med Glædesfarver i Ansigtet og over hele Kroppen, og Sejrglæden straaled ud af hans mørke Øjne, da han overrakte den hellige Medicin til Stammens ældste Medicinmand.

Mi'na Pohan var vendt tilbage netop i rette Tid. Hans glimrende Bedrift havde ikke alene borttvættet Faderens Skam, men ogsaa fuldstændig vendt Stemningen i Lejren. Han fik den for hans Alder meget sjældne og store Ære at blive kaldet til de Gamles Raad, og her blev det højtideligt meddelt ham, at hans Farbroder var valgt til Lejrens Overhoved, indtil han selv var saa gammel, at han kunde fæstne den hvide Ørnefjer i Haaret og overtage Høvdingeværdigheden.

Indianerne bytter let Navn, og fra denne Dag

forsvandt Navnet Mi'na Pohan — Lille Bjørn — og alle kaldte ham nu ved et meget længere og meget vanskeligere Navn; men det var et Hædersnavn, for det betød: „Han, som bragte den hellige Medicin tilbage“.

LÆR AT FLYVE!

Den kendte danske Sportsflyver, Direktør C. Thielst har oversat en brillant Bog af Englænderen Frank Swaffer. Det er en Bog, der straal af Sagkundskab, men samtidig er den saa let og interessant skrevet, at enhver, der interesserer sig for Flyvning, vil sluge den som det bedste, der endnu er skrevet paa Dansk om Flyvning. Det er i Virkeligheden en fuldstændig Lærebog i Flyvekunsten, en Anvisning paa, hvorledes man bliver Flyver — kammeratlig i Tonen, som under en Mørkningspassiar i Hangaren, men klog og praktisk, vel gennemtænkt og grundig, og mange gode, baade danske og engelske, Billeder giver Bogen yderligere Værdi.

Korpsset har ment, at denne Bog vilde have særlig Interesse for Spejdere, hvorfor man har truffet et Arrangement med Direktør Thielst, saaledes at Spejdere ved at rekvirere Bogen gennem Korpskontoret kan erhverve den til den meget billige Pris af Kr. 2,75 (Bogladeprisen er Kr. 4.50).

GEVAERT

Dobbelt saa hurtig
som 23° Sch.

Øjebliksbilleder
i al Slags Vejr.

Filmen for alle
og til alt.

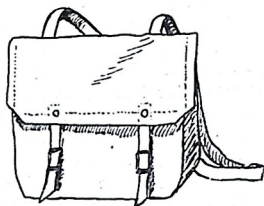
Den gi'r Pletskud hver Gang

3 TING *fra*

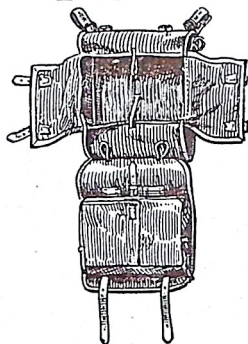
Det Danske Spejderkorps Depot

SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K.

TELE. 10909 - 11203

Den engelske Tommy
Tværsæk aut. af Korpsæt **Kr. 4.25**

Jamboree Tornyster. Korpsæts
autiserede nye
Model .. .. **Kr. 10.00**

Aluminium Feltflasker med
Filtovetræk
fra .. .. **Kr. 3.75**

Forlang vort nye Katalog tilsendt!

Er Jægere Naturskændere

(Fortsat fra Side 18)

stod det til dem, blev adskilligt — ikke mindst „Rovtojt“ — totalt udryddet.

Til Slut blot dette: Jo, jeg har Kendskab til det, jeg taler om. Jeg har været Jæger; med Skam at melde var jeg kun 12 Aar, da jeg fik min første Bosse og nedlagde mit første Stykke Vildt, en Solsort. — Jeg har følt Jagtinstinktet, Fangerglæden — om man vil Lysten til at dræbe — og hele Jagtens uomtvistelige Spænding.

Jeg vil fastholde, at Fasanjagt er et temmelig kedsommelig Jagt, der f. Eks. ikke kan sammenlignes med Andejagt endsige Sneppejagt.

Jeg véd, at der findes Godser, hvor man følger de gammeldags Principper, og hvor man ikke tager Jagtlovenes Bestemmelser om Saks og Gift altfor alvorligt.

Ja, jeg spiser gerne Haresteg — men er mere end villig til at opgive Fasan, der er en trist og tør Fugl, som kun kan spises, naar den er fyldt med en virkelig god Fars. De fremmede Fugle kunde uden nogen Skade udryddes til Fordel for Rovtojet.

Og lad saa nogle relativt faa rigtige Jægere

nedlægge det Vildt, som Vildthandlerne nødvendigvis skal sælge. Det maa kunne ske uden Udryddelse af nogle af vore oprindelige Dyrearter — uden Ødelæggelse af Naturen. T. C.

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Dansk Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kælvod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.